

der er nødvendig, for det er ikke muligt, medmindre man går ned i de mere end 70 flyttekasser bilag, der er, plus langt, langt mere, hvis vi tager alt det med, der ligger i alle ministerierne, præcis at se, hvor man skal ende og begynde. Det er ikke muligt at gøre her i Folketingssalen, medmindre nogle forestiller sig, at vi skal holde et seminar her, og det tror jeg ikke.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti ser med meget stor alvor på Farumsagen, fordi sagen har rejst tvivl om det politiske styre i Farum Kommune gennem en årække og selvfølgelig også, fordi ikke bare kommunen, men i praksis også dens borgere er kommet i økonomisk uføre.

Debatten i dag er derfor for os at se ikke så meget et spørgsmål om, hvem der ved mest i selve Farumsagen, for jeg er helt enig i det, som ministeren gav udtryk for indledningsvis, at vi alle i Folketinget ønsker, at Farumsagen bliver undersøgt og belyst så godt som muligt. Spørgsmålet er selvfølgelig: Med hvilke midler?

Her er vi fra Kristeligt Folkepartis side helt enige i de begrundelser for at afvise beslutningsforslaget, som justitsministeren har givet her i dag. Jeg vil godt takke ministeren for en grundig gennemgang af beslutningsforslaget og også en yderst relevant problematisering af de mange elementer, der er i det. Jeg synes, der blev rejst mange relevante spørgsmål fra ministerens side, der i virkeligheden viser, hvor helt uholdbart det ville være for Folketinget netop at vedtage det beslutningsforslag, som vi behandler nu.

Jeg vil godt henvise til den mindretalstilkendelse, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti vedlagde i den beretning, som Retsudvalget afgav pr. 28. august. Den siger sådan set det hele også i forhold til, hvad Kristeligt Folkeparti i dag mener omkring beslutningsforslaget, fremsat af Socialdemokratiet, SF, Dansk Folkeparti og Enhedslisten.

Det, der er hovedsynspunktet fra Kristeligt Folkepartis side, er i virkeligheden, at en nedsettelse af en undersøgelseskommission på nuværende tidspunkt meget vel vil kunne spænde ben for de strafferetlige undersøgelser, der pågår, også for det udvalgsarbejde, som Jens Peter Christensen står i spidsen for. Værst af de to ting er selvfølgelig, at det vil påvirke de strafferetlige

undersøgelser. Det synes vi vil være yderst uheldigt.

Men dernæst er det altså totalt uklart, som beslutningsforslaget er formuleret, og dermed er det også, som vi vil sige det, i strid med ånden i loven om undersøgelseskommissioner og om, hvad det er, undersøgelseskommissionen rent faktisk skal undersøge.

Dét er vores absolutte hovedanke og helt store problem, og der mener jeg, at flertallet under det efterfølgende udvalgsarbejde og frem til andenbehandlingen i virkeligheden bør kaste mere lys over sagen med henblik på netop det spørgsmål, hvis forslaget videre skal have en fornuftig gang her på jorden.

Jeg vil så godt nævne trods alt én positiv ting i forbindelse med, at vi i dag har beslutningsforslaget til behandling her i Folketingssalen, og det er, at flertallet, som det tegnede sig i Udvalget for Forretningsordenen, da vi afgav beretning, har valgt at fremsætte et egentligt beslutningsforslag i stedet for at lade det være ved beretningen. Det er raret, at flertallet ikke ønsker, at denne her sag bare skal føres for lukkede døre, som der ellers var optræk til, men at man nu får debatten om denne alvorlige sag i Folketingssalen alene. Det synes jeg er helt nødvendigt.

Men som sagt – og det er jo så stort set også det positive, jeg kan sige om det fremsatte beslutningsforslag – så mener jeg, at forslaget i virkeligheden bliver brugt som en form for politisk rambuk for at drive regeringen så meget rundt i manegen, som man tror, man kan på Farumsagen alene, og det synes jeg faktisk ikke er specielt smukt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Aage Frandsen.

Kl. 15.10

Aage Frandsen (SF):

Det er jo altid svært at udlægge, hvilken baggrund, hvilke motiver intentionen med et lovforslag, som er blevet vedtaget og som er lov, har. Men jeg tror nok, at vi alle sammen kan have en forventning om, at den naturlige måde, som tingene ville komme til at forme sig på, ville være, at man havde en undersøgelseskommission, der gjorde et stykke arbejde ud fra nogle ting, som Folketinget besluttede skulle undersøges, og derudaf kunne der måske udlægges noget, som ville have en strafferetlig konsekvens. Det er sådan, lovforslaget nok er bygget op.